

Samlenotat vedr. EU-budgetsager

12. juni 2017

1) EU's budget for 2018	2
2) Revision af EU's finansforordning og ændring af 15 sektorretsakter	23

Samlenotat vedrørende EU's budget for 2018

SEC (2017) 250

1. Resume

Kommissionen har fremlagt forslag til EU's budget for 2018.

Kommissionens forslag til EU's 2018-budget indebærer et niveau for forpligtigelser på 160,6 mia. euro. Det foreslåede forpligtelsesniveau svarer til 1,02 pct. af EU's BNI. I forhold til 2017-budgettet er der tale om en stigning på 1,4 pct. svarende til 2,2 mia. euro.

Betalingsbevillingerne er i Kommissionens forslag fastsat til 145,4 mia. euro. Det foreslåede betalingsniveau svarer til 0,93 pct. af EU's BNI og ligger 10,4 mia. euro under betalingsloftet for 2018. I forhold til budgettet for 2017 er der tale om en stigning i betalingsbevillingerne på 8,1 pct., svarende til 10,9 mia. euro.

Det er lagt til grund, at det danske EU-bidrag i 2018 vil blive ca. 20,6 mia. Der vil kunne komme ændringer til estimatet, når der er mere sikker viden om det endelige EU-budget for 2018.

2. Baggrund

Kommissionen fremlagde d. 30. maj 2017 sit forslag til EU's budget for 2018, der skal behandles i henhold til budgetproceduren vedtaget med Lissabon-traktaten. Hjemmelsgrundlaget er traktatens artikel 314 (beslutningsprocedure for budgettet).

Forslaget til EU's budget for 2018 behandles af Rådet i løbet af juli. Europa-Parlamentet forventes at behandle forslaget i efteråret 2017. Hvis der er uoverensstemmelse mellem Rådet og Europa-Parlamentet, indledes herefter en 21 dage lang forligsprocedure med Kommissionen i rollen som mægler. Der stiles mod en aftale om det endelige budget på ECOFIN-budget i november 2017.

Kommissionens forslag til EU's budget for 2018 er fastlagt inden for rammerne af forordningen om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (MFF).

3. Formål og indhold

Kommissionens forslag til EU's 2018-budget er opsummeret i tabel 1.

1. Tabel 1
Kommissionens forslag til 2018-budgettet

Mia. euro, løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger
1a. Vækstpolitikker	21,3	19,3	21,8	20,1	0,5	0,8	2,5	3,9
1b. Samhørighed	54,1	37,2	55,4	46,8	1,3	9,6	2,4	25,7
2. Landbrug	58,6	55,0	59,6	56,4	1,0	1,4	1,7	2,6
3. Sikkerhed & Borger	4,3	3,8	3,5	3,0	-0,8	-0,8	-18,9	-21,7
4. Globale Europa	10,2	9,5	9,6	9,0	-0,6	-0,5	-5,6	-5,6
5. Administration	9,4	9,4	9,7	9,7	0,3	0,3	3,1	3,1
I alt udgiftskategori 1-5	157,8	134,0	159,6	144,8	1,7	10,8	1,1	8,0
<i>Flex. instrumentet</i>	0,5	1,0	0,8	0,7				
<i>Global forp. margin</i>	1,9	0	0,9	0				
<i>Margin for uforudsete udgifter</i>	1,9	0	0	0				
Andre særlige flex. instrumenter	0,6	0,5	1,1	0,6	0,5	0,2	80,5	34,6
I alt	158,4	134,5	160,6	145,4	2,2	11,0	1,4	8,1
Udgiftsloft	155,6	142,9	159,5	154,6				
<i>Heraf fratrukket fra margin for uforudsete udgifter</i>	-1,1	-2,8	-0,6	0				
<i>Margin ²⁾</i>	1,1	7,0	1,1	10,4				
Pct. af BNI	1,04	0,89	1,02	0,93				

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

2) Ifølge Kommissionens fortolkning af MFF-forordningen finansieres betalingerne til de særlige fleksibilitetsinstrumenter udover betalingsloftet. Gruppen af Danmarks ligesindede lande finder, at alle betalinger skal finansieres inden for betalingsloftet. Lægges gruppen af Danmarks ligesindede landes fortolkning af MFF-forordning til grund for beregning af marginen til betalingsloftet, vil den derfor kun være på 9,2 mia. euro i 2018. Ifølge Kommissionen udregnes margin på baggrund af totalen for udgiftskategori 1-5 eksklusiv de særlige fleksibilitetsinstrumenter, der ligger ud over loftet.

Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

Udgiftslofterne, som er fastsat i MFF-forordningen for 2014-2020, udgør i 2018 159,6 mia. euro i forpligtigelser og 144,8 mia. euro i betalinger. Herudover er der en række særlige fleksibilitetsinstrumenter¹, som ifølge Kommissionen kan aktiveres udover både forpligtelses- og betalingslofterne. En gruppe medlemslande, herunder Danmark, mener imidlertid, at de særlige fleksibilitetsinstrumenter kun kan aktiveres udover forpligtelsesloftet, men skal afholdes inden for det aftalte betalingsloft.

I sit budgetforslag for 2018 har Kommissionen foreslået, at Flexibilitetsinstrumentet samt Solidaritetsfonden aktiveres i 2018 for samlet set ca. 1,9 mia. euro i forpligtelser og knap 1,3 mia. euro i betalinger.

¹ Nødhjælpsreserven, Globaliseringsfonden, Solidaritetsfonden og Flexibilitetsinstrumentet.

Kommissionen foreslår desuden at anvende knap 1,3 mia. euro fra den globale margin for forpligtelser³ til finansiering af den Europæiske fond for strategiske investeringer(EFSI). Dette er en del af aftalen mellem Europa-Parlamentet og Rådet om finansieringen af EFSI. Derudover, foreslår Kommissionen at aktivere den globale margin for forpligtelser til finansiering af et Europæisk Solidaritetskorp (18,4 mio. euro) og Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet (233,3 mio. euro). Det bemærkes, at sidstnævnte merbevilling til Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet sker med forbehold for endelig godkendelse af aftalen om midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme (MFF).

3.1 Uddybning af de enkelte udgiftskategorier

3.1.1 Udgiftskategori 1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

Kategori 1a omfatter en række nøglepolitikområder i Europa 2020-strategien, herunder bl.a. forskning, uddannelse og infrastrukturinvesteringer. Over halvdelen af udgifterne under kategori 1a går til forskningsprogrammet Horizon 2020.

Kommissionens budgetforslag for kategori 1a indebærer samlede forpligtelser for 21,8 mia. euro svarende til en stigning på knap 530 mio. euro eller 2,5 pct. ift. 2017-budgettet. Kommissionen lægger desuden op til at øge forpligtelsesloftet for kategori 1a med knap 660 mio. euro fra den såkaldte globale margin for forpligtelser². Det efterlader en margin op til det opjusterede forpligtelsesloft for kategori 1a på 56 mio. euro.

Forslaget indeholder betalinger for 20,1 mia. euro svarende til en stigning på 762 mio. euro eller 3,9 pct. ift. 2017, *jf. tabel 2*.

² Den Globale Margin for Forpligtelser er fastsat i MFF-forordningens art. 14. Essensen heri er, at forskellen imellem forpligtelsesloftet og de anvendte forpligtelser i år n-1 stilles til rådighed udover de fastsatte lofter i årene 2016-2020. Kommissionen har beregnet den tilgængelige margin fra 2016 er på 2.090 mio. euro, hvoraf Kommissionen i 2018 foreslår at gøre brug af 892 mio. euro. Det bemærkes, at den globale margin for forpligtelser skal anvendes til politiske mål vedr. vækst og beskæftigelse, navnlig ungdomsarbejdsløshed.

2. Tabel 2

Kommissionens forslag til 2018-budgettet for kategori 1a – Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse

<i>Mio. euro løbende priser</i>	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
	<i>Forpligtelser</i>	<i>Betalinger</i>	<i>Forpligtelser</i>	<i>Betalinger</i>	<i>Forpligtelser</i>	<i>Betalinger</i>	<i>Forpligtelser</i>	<i>Betalinger</i>
1.								
Store Infrastrukturprojekter	1.828	1.811	1.829	1.826	1	16	0,1	0,9
Nuklear sikkerhed	138	150	141	152	3	2	2,0	1,5
EFSI	2.661	2.317	2.038	1.828	-623	-489	-23,4	-21,1
Horizon 2020	10.687	10.544	11.458	11.217	771	673	7,2	6,4
COSME	349	369	339	254	-10	-116	-2,9	-31,3
Erasmus+	2.064	1.887	2.261	2.134	196	247	9,5	13,1
Beskæftigelse og social innovation	136	97	132	119	-4	21	-3,2	21,6
Told, Fiscalis etc.	137	117	136	125	-1	8	-0,5	6,4
CEF	2.547	1.212	2.768	1.523	221	311	8,7	25,7
Genopretningspakken	0	110	0	210	0	110	0,0	90,9
Europæisk solidaritetskorp (ESC)	0	0	73	56	73	56	0,0	0,0
Andet	220	196	179	154	-41	-43	-18,7	-21,8
Særlige KOM projekter	144	131	132	117	-12	-14	-8,4	-10,9
Pilotprojekter	56	44	40	52	-16	8	-29,1	18,2
Agenturer	344	336	316	318	-29	-18	-8,3	-5,4
I alt	21.312	19.321	21.841	20.082	529	762	2,5	3,9
<i>1. Heraf anvendelse af den globale margin for forpligtelser</i>	1.439		658					
<i>2. Margin</i>	52		56					

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til 2018-budgettet.

Den samlede stigning i både forpligtelser og betalinger skyldes primært øgede tilsagn om midler til Horizon2020, CEF og Erasmus+.

Over halvdelen af bevillingerne under kategori 1a er afsat til Horizon 2020, hvilket afspejler Kommissionens prioritering af forskning, teknologisk udvikling og innovation som drivkraft til at skabe vækst, beskæftigelse og konkurrenceevne. Danmark har traditionelt betragtet Horizon2020 som et af de EU-programmer, der er forbundet med størst EU-merværdi, idet forskningsmidler samles på EU-niveau og fordeles efter et excellenceprincip. Programmet står til en stigning på henholdsvis 771 og 673 mio. euro i forpligtelser og betalinger ift. 2017.

I 2018-budgetforslaget er der afsat 2,0 mia. euro i forpligtelser og godt 1,8 mia. euro i betalinger til Den Europæiske Strategiske Investeringsfond (EFSI). Formålet med EFSI er at mobilisere nye private investeringer i perioden 2015-2018 via garantier fra bl.a. EU-budgettet for på den måde at bidrage til at skabe øget vækst i Europa. EFSI finansieres via omprioriteringer fra Horizon2020 og CEF samt via

aktivering af den globale forpligtelsesmargin. Det bemærkes, at tilsagn om midler til EFSI er faldet 23,4 pct. i forpligtelser og 21,1 pct. i betalinger fra 2017-budgettet. Faldet i forpligtelser skyldes, at den aftalte bevilling til skabelsen af en EFSI-garantifond nu er opnået³, ligesom faldet i betalinger, følger den oprindeligt planlagte indfasningsprofil.

En del af den samlede stigning i udgifterne under kategori 1a skyldes udgifterne til infrastrukturfaciliteten (CEF), som stiger med 221 mio. euro i forpligtelser, svarende til 8,7 pct., og 311 mio. euro i betalinger, svarende til 25,7 pct. CEF'en skal understøtte implementeringen af infrastrukturprojekter inden for transport, energi og telekommunikation.

Erasmus+ vedrører en række programmer rettet mod uddannelse, jobtræning, ungdom og sport. Budgettet for 2018 står til en stigning på hhv. 196 mio. euro, svarende til 9,5 pct. i forpligtelser og 247 mio. euro, svarende til 13,1 pct. i betalinger.

Kommissionen foreslår endvidere oprettelsen af et Europæiske Solidaritetskorpset, der skal finansieres med 73 mio. euro i forpligtelser og 56 mio. euro i betalinger. Formålet med solidaritetskorpset er at engagere unge i aktiviteter, der styrker solidaritet og sammenhørighed på tværs af EU-medlemsstaternes grænser.

Under budgetkategori 1a foreslår Kommissionen ligeledes en række bevillinger, der sker med forbehold for endelig godkendelse af aftalen om midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme.

3.1.2 Udgiftskategori 1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed

Kategori 1b indeholder særligt udgifter til Den Europæiske Regionale Udviklingsfond, Samhørighedsfonden samt Den Europæiske Socialfond – også kaldet EU's samhørighedspolitik. Formålet med EU's samhørighedspolitik er at styrke økonomisk, social og territorial samhørighed mellem regioner og medlemsstater i EU. I flere mindre velstående medlemsstater udgør EU's strukturfonde en betydelig del af de offentlige investeringer.

I den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 er EU's strukturfonde målrettet EU's 2020 strategi, og skal bidrage til opfyldelse heraf. Der er desuden et fokus på resultatorientering, bl.a. i kraft af en såkaldt resultatreserve, der tilbageholder 6 pct. af midlerne indtil en resultatevaluering er gennemført i 2019.

Budgettet til samhørighedspolitikken i 2018

Budgetforslaget til kategori 1b indeholder samlede midler til samhørighedspolitikken på 55,4 mia. euro i forpligtelser og 46,8 mia. euro i betalinger. Det svarer til en stigning i forpligtelser på 1,3 mia. euro eller 2,4 pct. og en stigning i betalinger på

³ COM (2016) 597

9,6 mia. euro eller 25,7 pct. ift. 2017, *jf. tabel 3*. EU's samhørighedspolitik udgør ca. 1/3 af hele EU's budget.

Det bemærkes, at forpligtelsesloftet for kategori 1b er opjusteret med 1,1 mia. euro i 2018 som følge af en teknisk justering i 2016 af de landeallokerede samhørighedskonvolutter, der samlet set medfører en opjustering af forpligtelsesloftet for kategori 1b med 4,6 mia. euro i perioden 2017-2020. Forøgelsen af loftet følger af aftalen om EU's flerårige finansielle rammer, hvoraf det fremgår, at de ekstra tildelte midler skal fordeles jævnt ud over den fireårige periode.

3. Tabel 3								
Kommissionens forslag til 2018-budgettet for kategori 1b – Økonomisk, social og territorial samhørighed								
3. Mio. euro, 4. løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
5.	6. Forpligtelser	7. Betalinger	8. Forpligtelser	9. Betalinger	10. Forpligtelser	11. Betalinger	12. Forpligtelser	13. Betalinger
Mindst udv. regioner	26.122	19.315	27.012	23.388	890	4.073	3,4	21,1
Transitionsregioner	5.627	3.314	5.739	4.096	111	782	2,0	23,6
Mest udv. regioner	8.252	5.853	8.427	7.484	175	1.631	2,1	27,9
Perifere regioner	222	140	227	169	4	29	2,0	20,8
Samhørighedsfonden	9.056	5.981	9.394	8.456	338	2.475	3,7	41,4
CEF- bidrag fra Samhørighedsfonden	1.593	383	1.655	626	62	243	3,9	63,5
Territorialt samarbejde	1.940	969	1.934	1.325	-6	356	-0,3	36,8
Teknisk assistance	216	190	230	204	14	14	6,6	7,4
Ungdomsarbejdsløs	500	600	233	600	-267	0	-53,3	0,0
Støtte til socialt udsatte	546	441	557	401	11	-40	1,9	-9,1
Pilotprojekter	13	14	0	15	-13	0,4	-100,0	2,7
I alt	54.087	37.201	55.408	46.764	1.321	9.563	2,4	25,7
14. Margin	0,4		6,5					

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

- Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

Forpligtelsesbevillinger og udgiftsmål

I modsætning til de fleste andre udgiftskategorier udgør den flerårige finansielle ramme for samhørighedspolitikken *udgiftsmål* og ikke *udgiftslofter* fsva. forpligtelserne. Derfor er forpligtelserne i budgetforslaget også identiske med udgiftsmålet for 2017. Det er ligeledes årsagen til, at marginen for kategori 1b typisk er tæt på nul. I 2017 har Kommissionen afsat en margin på 6,5 mio. euro, hvilket kan henføres til, at Kommissionen estimerer, at der ikke vil være behov for alle 0,35 pct. af strukturfondsmidlerne til teknisk assistance⁴.

⁴ Teknisk assistance til medlemsstaterne indebærer fx hjælp til institutionsopbygning ifm. opstart af programmer. Det fremgår af MFF-forordningen, at 0,35 pct. af alle bevillinger under udgiftskategori 1b skal afsættes til tekniske assistance.

Betalingsbevillinger til samhørighedspolitikken

Kommissionen forventer, at betalingerne til gamle (2007-2013) strukturfondsprogrammer bliver afsluttet i 2018. Der afsættes således primært betalinger til nye programmer, der er startet op i den nye (2014-2020) MFF-periode. På baggrund heraf foreslår Kommissionen et betalingsniveau på 46,7 mia. euro.

Knap 90 pct. af betalingerne (svarende til 41 mia. euro) vil således vedrøre betalinger til nye strukturfondsprogrammer i 2018. Kommissionen forventer dermed en stigning i betalingerne til nye strukturfondsprogrammer på 6,7 mia. euro svarende til 19,5 pct. Det fremføres, at den markante stigning i betalingerne til samhørighedspolitikken skyldes en forventning om, at nye strukturfondsprogrammer vil opnå fuld implementeringshastighed i 2018, efter en meget langsom opstart. Ligeledes forventer Kommissionen en signifikant stigning i betalingerne til gamle (2007-2013) strukturfondsprogrammer på knap 2,9 mia. euro, svarende til 109 pct. Betalinger til gamle strukturfondsprogrammer (2017-2013) i 2018 er endeligt afsluttende betalinger for periodens programmer.

Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet

Endeligt foreslår Kommissionen en merbevilling til Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet på 233,3 mio. euro i forpligtelsesbevillinger. Dette følger af den endnu ikke godkendte aftale vedr. midtvejsevalueringen af MFF'en. Kommissionen lægger til grund, at midtvejsevalueringen ventes vedtaget snarest, hvorfor elementet indgår i budgetforslaget. Såfremt midtvejsevalueringen ikke vedtages, vil Kommissionen til efteråret fremsætte et ændringsbrev, der udtager elementer vedrørende midtvejsevalueringen.

3.1.3 Udgiftskategori 2 – Bæredygtig vækst, naturressourcer

Udgiftskategori 2 vedrører EU-budgettets landbrugsudgifter. Formålet med EU's landbrugspolitik for 2014-2020 er:

Fremme af en bæredygtig fødevarerproduktion

Bæredygtig forvaltning af naturressourcer

Geografisk balanceret udvikling af landdistrikterne i hele EU

Formålene med landbrugspolitikken understøttes af de to søjler i landbrugsbudgettet; Søjle 1, der indeholder den direkte landbrugsstøtte og markedsordningerne og søjle 2, der indeholder udgifter til EU's landdistriktspolitik.

Kommissionens budgetforslag til kategori 2 for 2018 indebærer samlede bevillinger på 59,6 mia. euro i forpligtelser, svarende til stigning på 1,7 pct. og knap 56,4 mia. euro i betalinger, svarende til en stigning på 2,6 pct. ift. 2017-budgettet, *jf. tabel 4.*

4. Tabel 4
Kommissionens forslag til 2018-budgettet for udgiftskategori 2 – Bæredygtig vækst, naturressourcer

15. Mio. euro, 16. løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
	17.	18. Forpligtelser	19. Betalinger	20. Forpligtelser	21. Betalinger	22. Forpligtelser	23. Betalinger	24. Forpligtelser
Landbrugsstøtte søjle 1	42.613	42.563	43.518	43.473	906	910	2,1	2,1
Landdistriktsstøtte	14.366	11.209	14.381	11.852	16	644	0,1	5,7
Fiskeri	1.050	711	1.075	646	24	-65	2,4	-9,6
Miljø og klima	494	364	523	316	29	-48	5,9	-13,1
Andet	0	0	0	6	0	6	0	0
Pilotprojekter	8	13	0	10	-8	-3	-100,0	-25,6
Agenturer	55	55	57	57	2	2	3,9	3,9
I alt	58.584	54.914	59.554	56.360	969	1.446	1,7	2,6
Aktivering af margenen til uforudsete udgifter	-575		0					
26. Margin	1.032		714					

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

Ca. 77 pct. af betalingsbevillingerne (43,5 mia. euro) i udgiftskategori 2 vedrører landbrugsstøtten i søjle 1 (markedsudgifterne og direkte støtte), mens landdistriktsstøtte med ca. 21 pct. af de samlede bevillinger udgør den anden største udgiftspost. Landbrugsudgifterne i søjle 1 stiger fra 2017 til 2018 med 906 mio. euro i forpligtelser, svarende til 2,1 pct. og 910 mio. euro i betalinger, ligeledes svarende til 2,1 pct.

Kommissionen aktiverede i marts 2017, i henhold til MFF-aftalen, mekanismen for finansiel disciplin for at etablere en reserve til eventuelle kriser i landbrugssektoren. Reserven, der finansieres gennem den direkte landbrugsstøtte, vil kunne bringes i anvendelse ved større kriser i EU's landbrugs- og fødevarersektor. Kommissionen foreslår en reserve på 460 mio. euro i 2018. Eventuelt ubrugte midler fra reserven vil blive tilbageført til den direkte støtte i 2019, og udbetalt til landmændene.

For så vidt angår *markedsstøtte* i landbrugssektoren, skønner Kommissionen, at der vil være en reduktion i behovet for markedsinterventioner ift. 2017. Det faldende behov begrundes med, at en række ekstraordinære tiltag relateret til handel med Rusland, ikke bliver forlænget. I lyset heraf foreslår Kommissionen brutto at anvende knap 2,3 mia. euro til markedsinterventioner i 2018. Dette svarer til et fald på knap 531 mio. euro ift. 2017.

Den direkte støtte stiger i 2018 med samlet knap 1,5 mia. euro ift. 2017. Stigningen dækker over en række forskellige og modsatrettede tendenser, hvoraf den vigtigste

er et fald i niveauet for formålsbestemte indtægter (-1,7 mia. euro) ift. 2017. Formålsbestemte indtægter dækker hovedsagligt over overensstemmelses- og regnskabsmæssige korrektioner ifbm. udbetaling af den direkte støtte, som regnskabs-teknisk modregnes i opgørelsen af bevillingsbehovet. Et fald i de formålsbestemte indtægter medfører således en tilsvarende stigning i bevillingsbehovet.

For så vidt angår *landdistriktsstøtten*, ses en marginal stigning i forpligtelser på 15,5 mio. euro svarende til 0,1 pct. fra 2017 til 2018. På betalingssiden forventer Kommissionen udgifter til landdistriktspolitikken på knap 11,9 mia. euro, svarende til en stigning på 5,7 pct.

Forpligtelsesbevillingerne til *miljø- og klimaområdet* stiger med 29 mio. euro fra 2017 til 2018 svarende til 5,9 pct. Dette kan henføres til, at der under LIFE-programmet er blevet oprettet et underprogram til støtte for klimatiltag. Underprogrammet skal medvirke til at indfri EU's klimamål og indfrielsen af EU's målsætning om, at mindst 20 pct. af EU's budget skal gå til klimarelaterede udgifter. Betalingsbevillingerne falder med knap 48 mio. euro, svarende til 13,1 pct. fra 2017 til 2018. Faldet i betalingsbevillinger skyldes afslutning af programmer.

Det forventes, at Kommissionen i lighed med tidligere år vil fremlægge et ændringsbrev til budgetforslaget for landbrugsområdet i oktober, hvor evt. ændringer i forventningerne til priserne på landbrugsprodukter, valutakurser og bødeindtægter vil blive indarbejdet.

3.1.4 Udgiftskategori 3 – Sikkerhed og borgerskab

Udgiftskategori 3 indeholder udgifter vedrørende retlige og indre anliggender, grænsekontrol, migration og asylpolitik samt folkesundhed, forbrugerbeskyttelse og kultur.

Kommissionens budgetforslag for udgiftskategori 3 indebærer samlede forpligtelser for 3,5 mia. euro svarende til et fald på 811 mio. euro eller 18,9 pct. ift. 2017-budgettet. Kommissionen lægger desuden op aktivere Flexibilitetsinstrumentet med ca. 817 mio. euro, hvilket medfører en tilsvarende forøgelse af forpligtelsesloftet for udgiftskategorien. Der efterlades ingen margin op til det opjusterede forpligtelsesloft.

Forslaget indeholder betalinger for knap 3 mia. euro svarende til et fald på 823 mio. euro eller 21,7 pct. ift. 2017, *jf. tabel 5*. Kommissionen anfører generelt, at de store fald i hhv. forpligtelses- og betalingsniveau skyldes en tilbagevenden til mere normale udgiftsniveauer, idet der de sidste par år havde været behov for ekstraordinære tiltag og derfor tilsvarende ekstraordinære merbevillinger.

5. Tabel 5

Kommissionens forslag til 2018-budgettet for udgiftskategori 3 – Sikkerhed og Borgerskab

Mio. euro løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
27.	28. Forpligtelser	29. Betalinger	30. Forpligtelser	31. Betalinger	32. Forpligtelser	33. Betalinger	34. Forpligtelser	35. Betalinger
36. Asyl- og migrationsfonden	1.620	1.182	719	594	-901	-588	-55,6	-49,7
37. Intern sikkerhedsfond	739	748	720	481	-19	-266	-2,5	-35,6
38. IT systemer	20	17	26	13	7	-4	33,6	-22,1
39. Justits	54	42	47	36	-7	-6	-12,4	-13,5
40. Rettigheder og borgerskab	63	47	63	47	1	-0	1,2	-0,4
41. Civil beskyttelse	31	31	33	34	2	3	7,2	10,8
42. Europa for borgerne	26	26	28	29	1	2	4,2	8,6
43. Fødevarerprogram	256	235	287	248	31	14	11,9	5,9
44. Sundhed	65	58	66	56	2	-2	2,9	-3,1
45. Forbrugerprogram	27	21	28	23	1	2	3,9	11,4
46. Kreativt Europa	208	177	227	181	19	4	9,1	2,2
47. Intern nødhjælp	200	219	200	221	0	2	0,0	0,7
48. Særlige KOM projekter	101	102	99	92	-2	-11	-2,1	-10,4
49. Pilotprojekter	12	20	0	12	-12	-8	-100,0	-40,4
50. Agenturer	863	864	930	898	66	34	7,7	3,9
51. I alt	4.284	3.787	3.473	2.964	-811	-823	-18,9	-21,7
52. Heraf flex. instrumentet	530		817					
53. Heraf margin til uforudsete udgifter	1.176		0					
54. Margin	0		0					

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til 2018-budgettet.

Både forpligtelser og betalinger falder betydeligt i Kommissionens forslag til 2018-budgettet i forhold til 2017-budgettet. Særligt bevillingerne til Asyl- og Migrationsfonden og Den Interne Sikkerhedsfond falder signifikant.

Hvad angår Asyl- og Migrationsfonden, der bidrager til at sikre en effektiv styrning af migrationsstrømme i EU, falder betalingsbevillingerne med knap 588 mio. euro, svarende til 49,7 pct., og forpligtelsesbevillingerne falder med 901 mio. euro, svarende til 55,6 pct. Kommissionen anfører, at en del af faldet i udgiftsniveauet skyldes at Kommissionen forventer, at den nye Dublinforordning først vil træde i kraft i 2019. Kommissionen forslår at dele af konvolutten, der er formålsbestemt til introduktion af den nye Dublinforordning, bruges i 2018 på at forstærke EU's ydre grænser. Kommissionen anfører dog, at den vil holde udgiftsniveauet på et

lavere niveau i 2018 mhp. at kunne øge niveauet i 2019, når Kommissionen forventer, at den nye Dublinforordning træder i kraft.

Betalingsbevillingerne for Den Interne Sikkerhedsfond, der bidrager til at forebygge og bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme og sikre ensartet og effektiv kontrol af EU's eksterne grænser, falder med 266 mio. euro, svarende til 35,6 pct., og forpligtelsesbevillingerne falder med knap 19 mio. euro, svarende til 2,5 pct. Faldet i bevillinger skyldes bl.a., at der ikke har været det forventede afløb på programmerne grundet begrænsninger i medlemsstaternes absorptionskapacitet.

Udgiften til rammeprogrammet Et Kreativt Europa, der yder bistand grænseoverskridende kulturelle og kreative initiativer, stiger i 2018 budgetforslaget. Forpligtelsesbevillingerne stiger med 19 mio. euro, svarende til 9,1 pct., og betalingsbevillingerne stiger med 3,8 mio. euro, svarende til 2,2 pct.

Det bemærkes, at en række af initiativerne inden for udgiftskategori 3 er omfattet af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. For initiativer omfattet af det retlige forbehold vil Danmark modtage en refusion af det danske EU-bidrag svarende til en forholdsmæssig andel af udgifterne på ca. 2 pct.

3.1.5 Udgiftskategori 4 – Globale Europa

Udgiftskategori 4 dækker alle tiltag, som iværksættes uden for EU, herunder udviklingshjælp, humanitær nødhjælp og den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. Flere af programmerne under udgiftskategori 4 bidrager til at takle eksterne aspekter af migrationskrisen.

Kommissionens budgetforslag for udgiftskategori 4 indebærer samlede forpligtelser for 9,6 mia. euro, svarende til et fald på 569 mio. euro eller 5,6 pct. Der efterlades en margin til forpligtelsesloftet for udgiftskategori 4 på 232 mio. euro. Forslaget indeholder betalinger for knap 9,0 mia. euro, svarende til et fald på 532 mio. euro eller 5,6 pct. ift. 2017, *jf. tabel 6*.

Kommissionen anfører generelt, at faldene i hhv. forpligtelses- og betalingsniveau skyldes en tilbagevenden til mere normale udgiftsniveauer, idet der de sidste par år havde været behov for ekstraordinære tiltag og derfor tilsvarende ekstraordinære merbevillinger.

6. Tabel 6

Kommissionens forslag til 2018-budgettet for udgiftskategori 4 – Globale Europa

Mio. euro løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger
2.								
Før-tiltrædelsesstøtte	2.115	1.716	1.744	1.528	-371	-188	-17,5	-11,0
Naboskabsprogram	2.440	2.358	2.317	2.266	-124	-93	-5,1	-3,9
Udviklingssamarbejde	3.168	2.769	2.956	2.718	-212	-51	-6,7	-1,8
Partnerskabsinstrument	134	136	143	101	10	-35	7,1	-25,9
Demokrati og menneskerettigheder	189	168	193	169	4	1	2,0	0,6
Stabilitetsinstrument	273	294	370	325	97	31	35,4	10,6
Humanitær hjælp	945	1.146	1.085	1.095	140	-51	14,8	-4,4
Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik	327	294	333	297	6	3	1,8	1,0
Nuklear sikkerhed	62	81	33	46	-29	-36	-47,1	-44,2
Makrofinansiel assistance	46	46	42	42	-4	-4	-8,2	-8,2
EU's lånegarantier	241	241	138	138	-103	-103	-42,7	-42,7
Civilbeskyttelse	21	20	16	16	-5	-4	-22,2	-21,0
Frivillig humanitær hjælp	22	24	20	17	-2	-7	-7,6	-28,9
Europæisk fund for bæredygtig udvikling	0	0	25	25	25	25	0,0	0,0
Andet	84	93	85	74	0	-19	0,5	-20,3
Særlige KOM projekter	66	67	73	66	7	-1	11,0	-1,9
Pilotprojekter	9	11	0	10	-9	-1	-100,0	-10,9
Agenturer	20	20	20	20	0	0	1,4	1,4
I alt	10.162	9.483	9.593	8.951	-569	-532	-5,6	-5,6
55. Heraf flex. instrumentet	730		0					
56. Margin	0		232					

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til 2018-budgettet.

De største poster i udgiftskategori 4 udgøres af Udviklingssamarbejdet, Humanitær bistand, Naboskabsinstrumentet og Førtiltrædelsesstøtte. Midlerne til disse fire programmer udgør tilsammen ca. 85 pct. af udgiftskategori 4.

Humanitær bistand står for den mest betydelige stigning i forpligtelser under udgiftskategori 4, idet forpligtelserne stiger med 140 mio. euro, svarende til 14,8 pct. Stigningen dækker over løfter om støtte ifbm. indsatsen i Syrien. Modsat falder

betalingerne med 51 mio. euro, svarende til 4,4 procent. Humanitær bistand udgør med Kommissionens budgetforslag ca. 12 pct. af de samlede udgifter til udgiftskategori 4.

Udgiftsniveauet for udviklingssamarbejdet er nedjusteret i Kommissionens 2018 forslag med 212 mio. euro i forpligtelser og 51 mio. euro i betalinger. Nedjusteringen til udviklingssamarbejdet skal ses i lyset af en ekstraordinær høj bevilling i 2017, hvor udviklingssamarbejdet blev styrket med 457 mio. euro til etablering af nye faciliteter i samarbejdslande ifbm. bedre administration af migration mod Europa. Naboskabsinstrumentet modtog på samme vis i 2017 øget støtte på 294 mio. euro til finansiering af migrationsrelateret aktiviteter, hvilket har ført til en nedjustering af udgiftsniveauet for 2018. Desuden er Tyrkietfaciliteten tilført en merbevilling på 400 mio. euro i 2017 fra Før-tiltrædelsesstøtten, hvilket har ført til en nedjustering af udgiftsniveauet i 2018 på 371 mio. euro i forpligtelser, og 188 mio. euro i betalinger.

Således skyldes det samlede fald i bevillingerne i 2018 ift. 2017 i høj grad, at udgiftsniveauet for 2017 er ekstraordinært højt, fordi udgiftskategorien er forstærket i løbet af året med tilførsel af ekstra midler i lyset af især migrationsindsatsen. Nedjusteringen af udgiftsniveauet for udgiftskategori 4 efterlader en margin til forpligtelsesloftet på 232 mio. euro i 2018.

3.1.6 Udgiftskategori 5 – Administration

Udgiftskategori 5 dækker over de administrative udgifter til alle EU-institutionerne, pensioner og de europæiske skoler.

Kommissionens budgetforslag for 2018 indebærer et niveau for forpligtelserne på 9,7 mia. euro til administrative udgifter, hvilket er en stigning på 3,1 pct. i forhold til 2017. Det bemærkes, at udgiftskategori 5 er karakteriseret ved, at forpligtelserne i høj grad svarer til betalinger, idet langt størsteparten af udgifterne er ét-årige. Kommissionen opgør derfor kun forpligtelsesniveauet for udgiftskategori 5 i budgetforslaget for 2018.

Kommissionens forslag indeholder en nedjustering af forpligtelsesloftet på 570 mio. euro som følge af aktiveringen af marginen til uforudsete udgifter, som blev tilført udgiftskategori 3 i 2017-budgettet. Den samlede margin til forpligtelsesloftet er herefter på 94 mio. euro, *jf. tabel 7.*

7. Tabel 7
Kommissionens forslag til 2018-budgettet for udgiftskategori 5 – Administration

57. Mio. euro, 58. løbende priser	2017-budget ¹⁾	2018 budgetforslag	Forskel i euro	Forskel i pct.
Pensioner og europæiske skoler	1.976	2.091	116	5,8
<i>Heraf pensioner</i>	1.790	1.898	109	6,1
<i>Heraf Europæiske skoler</i>	186	193	7	3,8
EU-institutionernes administrative udgifter	7.419	7.591	172	2,3
<i>Heraf Kommissionen</i>	3.498	3.573	75	2,1
<i>Heraf Europa-Parlamentet</i>	1.909	1.953	44	2,3
<i>Heraf Rådet</i>	562	575	14	2,4
<i>Heraf EU-Domstolen</i>	399	411	12	3,0
<i>Heraf Revisionsretten</i>	141	147	5	3,7
<i>Heraf Det Økonomiske og Sociale Udvalg</i>	134	136	2	1,6
<i>Heraf Regionsudvalget</i>	93	96	3	3,2
<i>Heraf Ombudsmanden</i>	11	11	0	0,1
<i>Heraf Tilsynsførende for Databeskyttelse</i>	11	15	3	27,8
<i>Heraf Udenrigstjenesten</i>	660	675	15	2,2
I alt	9.395	9.682	288	3,1
<i>Aktivering af margenen til uforudsete udgifter</i>	-507	-570		
59. Margin	16	94		

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

De samlede udgifter til EU-institutionerne stiger gennemsnitligt med 3,1 pct. Der er særligt store stigninger i de administrative udgifter til Europa-Parlamentet (3,4 pct.), Revisionsretten (3,7 pct.) EU-domstolen (3,0 pct.) og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (27,8 pct.).

Fsva. Europa-Parlamentet angiver Kommissionen, at udgiftsstigningen særligt skyldes det kommende EP-valg i 2019 (25,1 mio. euro), leje af Adenauer bygningen der bruges af EP's generalsekretariat (9,6 mio. euro), og øget sikkerhed (9,6 mio. euro).

Fsva. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse angiver Kommissionen, at udgiftsstigningen skyldes en igangværende etablering af et uafhængigt sekretariat, der bl.a. indebærer ekstra ansættelser (1,6 mio. euro).

Reduktion i antallet af årsværk

Aftalen om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 indeholder en reduktion i antal årsværk i EU-institutionerne på 5 pct. for perioden 2013-2017, der skal indføres med en reduktion på 1 pct. pr. år. Ifølge Kommissionens budgetforslag, er den overordnet målsætningen for reducere antallet af ansatte nået på trods af et fald af ansatte i 2018 på kun 0,4 pct., *jf. tabel 8.*

8. Tabel 8

Udvikling i antallet af ansatte i EU-institutionerne

Institution	2017-budget ¹⁾	2018 budgetforslag	Forskel i antal ansatte	Forskel i pct.
Europa-Parlamentet	6.743	6.683	-60	-0,9
Rådet	3.027	3.031	4	0,1
Kommissionen	23.756	23.671	-85	-0,4
EU-Domstolen	2.063	2.063	0	0,0
Revisionsretten	853	853	0	0,0
Det Økonomiske og Sociale Udvalg	665	668	3	0,5
Regionsudvalget	489	491	2	0,4
Europæiske Ombudsmand	65	65	0	0,0
Tilsynsførende for Databeskyttelse	56	64	8	14,3
EU's Udenrigstjeneste	1.611	1.595	-16	-1,0
I alt	39.328	39.184	-144	-0,4

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

3.1.7 Særlige Flexibilitetsinstrumenter

En række såkaldte særlige flexibilitetsinstrumenter er placeret uden for forpligtelsesloftet i den flerårige finansielle ramme. En række medlemslande (herunder Danmark) er af den opfattelse, at instrumenterne skal finansieres inden for betalingsloftet. Kommissionen er af den opfattelse, at instrumenterne kan finansieres udover både forpligtelses- og betalingslofterne.

De særlige flexibilitetsinstrumenter kan kun aktiveres, hvis der er et særligt behov. Kommissionen har foreslået, at Solidaritetsfonden, Nødhjælpsreserven, Globaliseringsfonden og Flexibilitetsinstrumentet aktiveres i 2018. Herudover foreslås det at aktivere den globale forpligtelsesmargin, *jf. tabel 9*.

9. Tabel 9

Kommissionens forslag til 2018-budgettet for særlige flexibilitetsinstrumenter

Mio. euro løbende priser	2017-budget ¹⁾		2018 budgetforslag		Forskel i euro		Forskel i pct.	
	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger	Forpligtelser	Betalinger
3.								
60. Nødhjælpsreserven	315	315	345	345	30	30	9,4	9,4
61. Globaliseringsfonden	169	25	172	25	3	0	2,0	0,0
62. Solidaritetsfonden	120	120	574	250	454	130	376,7	107,6
Flexibilitetsinstrumentet	530	981	817	667	287	-314	54,2	-32,0
<i>I alt særlige flex. instrumenter</i>	<i>1.134</i>	<i>1.441</i>	<i>1.908</i>	<i>1.287</i>	<i>774</i>	<i>-154</i>	<i>68,3</i>	<i>-10,7</i>
Global forpligtelsesmargin	1.439	0	658	0	-781	0	-54,3	0,0
Margin til uforudsete udgifter	1.176	0	0	0	-1.176	0	100,0	0,0
63. I alt	3.145	981	1.475	667	-1.670	-314	-53,1	-32,0

Anm.: 1) 2017-budget inkl. det vedtagne ændringsbudget 1 og forslag om ændringsbudget 2 og 3.

Kilde: Kommissionens forslag til EU's budget for 2018.

Nødhjælpsreserven har som primært formål at yde humanitær nødhjælp til tredje lande som følge af begivenheder, der ikke kan forudses ved budgettets fastlæggelse. Fra og med 2014 blev fonden også anvendt til at håndtere migrationsstrømme ved EU's eksterne grænser. Kommissionen foreslår, i tråd med aftalen omkring midtvejsevalueringen af den Flerårige Finansielle Ramme, at hele forpligtelsesloftet inklusiv forøgelsen af nødhjælpsreserven fra midtvejsevalueringen udnyttes i 2018, og at der dermed afsættes 345 mio. euro i forpligtelser og 345 mio. euro i betalinger til nødhjælpsreserven.

Globaliseringsfonden har til formål at hjælpe arbejdstagere med at finde nyt arbejde og udvikle nye kompetencer, når de har mistet jobbet på grund af ændringer i det globale handelsmønster – eksempelvis når en stor virksomhed lukker eller en fabrik flytter ud af EU. Ligesom for nødhjælpsreserven foreslår Kommissionen, at hele forpligtelsesloftet til Globaliseringsfonden udnyttes i 2018, hvorved der foreslås afsat 172 mio. euro i forpligtelser og 25 mio. euro i betalinger.

Solidaritetsfonden er etableret for, at EU kan reagere hurtigt med finansiell støtte til medlemsstater, der har været udsat for større naturkatastrofer. Der kan gives støtte fra Solidaritetsfonden til EU-medlemsstater og ansøgerlande. Kommissionen foreslår at afsætte samlet set 574 mio. euro i forpligtelser og 250 mio. euro i betalinger til Solidaritetsfonden, hvilket svarer til en betydelig stigning på 378 pct. for forpligtelser og 108 pct. for betalinger. Det afsatte beløb dækker over en konkret bevilling på 50 mio. euro i hhv. forpligtelser og betalinger. Det resterende beløb er ifølge Kommissionens forslag en reserve, som kan mobiliseres i det øjeblik, der træffes beslutning herom. Kommissionen angiver, at formålet med denne nye konstruktion er at reducere behovet for ændringsbudgetter i løbet af året og sikre hurtig mobilisering af Solidaritetsfondens midler.

Fleksibilitetsinstrumentet kan anvendes til at finansiere udgifter, der ikke kan finansieres inden for én eller flere lofter for udgiftsområder. Kommissionen ønsker at aktivere fleksibilitetsinstrumentet til at finansiere asyl- og migrationstiltag under udgiftskategori 3 for i alt 817 mio. euro i forpligtelser.

Det bemærkes, at de tilgængelige midler i Fleksibilitetsinstrumentet øges med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme. Den foreslåede aktivering af Fleksibilitetsinstrumentet er således 276 mio. euro højere end det gældende loft for Fleksibilitetsinstrumentet. Det skyldes, at Kommissionen med 2018-budgetforslaget antager, at midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme godkendes. Kommissionen anfører i forslaget, at såfremt midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme ikke godkendes, vil niveauet for Fleksibilitetsinstrumentet blive nedjusteret med 276 mio. euro. Kommissionen vil i så fald foreslå, at de 276 mio. euro finansieres via marginen for uforudsete udgifter, *jf. nedenfor*.

Den globale margin for forpligtigelser

Det fremgår af MFF-forordningens art. 14, at forskellen mellem anvendte forpligtigelser og forpligtigelseslofterne for 2014-2017 skal udgøre en såkaldt global margin for forpligtigelser. Denne globale margin for forpligtigelser kan anvendes udover forpligtigelseslofterne for årene 2016-2020 til politikområder, der relaterer sig til vækst og beskæftigelser, herunder særligt ungdomsarbejdsløshed. Som følge af den endnu ikke godkendte aftale ifbm. midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme, kan den globale margin for forpligtigelser også blive anvendt til områder der relaterer til migration og sikkerhed.

Kommissionen har beregnet den globale forpligtigelsesmargin til at udgøre 658 mio. euro, som kan anvendes udover forpligtigelsesloftet i 2018.

Som følge af den tekniske justering af de flerårige finansielle ramme, anfører Kommissionen, at der kan bruges 892 mio. euro i 2018, som stammer fra den ubrugte del af den globale margin for forpligtigelser i 2016. Kommissionen forslår, at disse midler skal medvirke til 1) finansiering af den europæiske fond for strategiske investeringer (EFSD) under udgiftskategori 1a 2) yderligere finansiering til Ungdomsbeskæftigelsesinitiativet og 3) finansiering til det Europæiske Solidaritetskorp.

Margin til uforudsete udgifter

Marginen til uforudsete udgifter kan ifølge MFF-forordningen kun aktiveres som en sidste udvej i tilfælde af, at der opstår uforudsete udgifter. Der kan maksimalt aktiveres midler svarende til 0,03 pct. af EU's samlede BNI. I 2018 svarer det til 4,7 mia. euro. Marginen til uforudsete udgifter kan aktiveres udover de årlige udgiftslofter, men skal modsvares af tilsvarende reduktioner af udgiftslofterne i fremtidige budgetår eller på tværs af udgiftskategorier. En aktivering af marginen til uforudsete udgifter svarer derfor til en fremrykning af udgifter eller omallokering mellem udgiftskategorier.

Kommissionen lægger ikke op til at aktivere marginen til uforudsete udgifter i 2018. Dog reduceres loftet for udgiftsområde 5 Administration med 570 mio. euro i 2017, som følge af den tidligere anvendelse af Marginen til uforudsete udgifter i 2017 til finansiering af migrationsudfordringerne.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning. Europa-Parlamentet ventes at fastlægge sin holdning i efteråret.

5. Nærhedsprincippet

Eftersom der er tale om et forslag i relation til EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Når der er opnået enighed om EU's budget for 2018, vil det få betydning for niveauet for det danske EU-bidrag i 2018, der vil blive opført på finansloven for 2018.

7. Økonomiske konsekvenser

Statsfinansielle konsekvenser

Det er Finansministeriets foreløbige vurdering, at det danske bidrag til EU's budget i 2018 vil være 20,6 mia. kr. På baggrund af Kommissionens forslag og de videre forhandlinger forventes dette skøn at blive opdateret.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Afhængig af det samlede udgiftsniveau på EU-budgettet og fordelingen af udgifterne på de forskellige udgiftsområder, vurderes forslaget til EU's 2018-budget at have afledte konsekvenser for dansk erhvervsliv i form af fx støtte til danske landmænd, forskningsmidler til danske forskningsinstitutioner, strukturfondsmidler til vækstfora, støtte til små og mellemstore danske virksomheder mv. De samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser kan dog ikke kvantificeres, men afhænger især af hvor stor en andel af budgettet, der tildeles vækstpolitikker.

8. Høringer

Ikke relevant.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

En række budgetansvarlige lande ventes at argumentere for, at EU's budget skal være retvisende og afspejle det faktiske udgiftsbehov. Endvidere ventes samme gruppe af lande at argumentere for, at der er behov for en skarp prioritering af EU's udgifter på lige fod med den prioritering medlemslandene foretager i deres nationale budgetter.

En anden gruppe af lande forventes at lægge vægt på, at bevillinger til samhørighedspolitikken prioriteres, da dette ses som en forudsætning for vækst og beskæftigelse.

Der ventes desuden en bred anerkendelse af, at Kommissionens foreslåede betalingsniveau sikrer et råderum til uforudsete udgifter.

Det vurderes, at de fleste medlemslande vil være kritiske overfor inklusionen af elementer fra den endnu ikke godkendte aftale ifbm. midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme.

10. Regeringens generelle holdning

Fra dansk side lægges der betydelig vægt på, at EU's budget afspejler de konsolideringsbestrebelse og løbende prioriteringer, som udgør rammerne for den nationale budgetlægning i EU's medlemsstater.

Danmark finder overordnet set, at Kommissionens budgetforslag er et fornuftigt udgangspunkt for forhandlingerne om EU's 2018-budget.

Fra dansk side finder man det positivt, at Kommissionen har valgt at efterlade en margin til betalingsloftet på 10,4 mia. euro. Dette sikrer råderum til uforudsete udgifter, der måtte opstå i løbet af budgetåret, og bidrager til at sikre den flerårige finansielle rammes holdbarhed.

Fra dansk side er det vurderingen, at der er en risiko for, at det foreslåede betalingsniveau ikke er retvisende. Dette skal ses i lyset af lav implementering og absorption ift. især samhørighedspolitikken (udgiftskategori 1b), som i tidligere budgetår har medført store efterfølgende tilbagebetalinger til medlemsstaterne. Sammen med andre budgetsansvarlige lande vil Danmark arbejde for, at betalingsniveauet afspejler et retvisende og realistisk niveau, samtidig med at der skabes rum til eventuelle uforudsete udgifter i fremtiden.

Fra dansk side lægges der, sammen med andre budgetsansvarlige lande, betydelig vægt på, at forpligtelsesniveauet understøtter finansiell holdbarhed og at der sikres en tilstrækkelig margin til, at der kan tages højde for uforudsete udgifter. Danmark finder ikke, at Kommissionens foreslåede forpligtelsesniveau i tilstrækkelige grad overholder disse kriterier, idet der kun efterlades en begrænset margin til uforudsete udgifter og da der ikke er foretaget en tilstrækkelig skarp prioritering af udgifterne.

Fra dansk side forholder man sig som udgangspunkt kritisk til inklusionen af elementer fra den endnu ikke godkendte aftale ifbm. midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme. Udgifter relateret hertil bør principielt først indarbejdes i 2018-budgettet, når der er opnået endelig enighed om midtvejsevalueringen.

Fra dansk side lægges i lighed med tidligere år afgørende vægt på overholdelse af de udgiftslofter, der er fastsat i den flerårige finansielle ramme.

Inden for ovennævnte ramme vil regeringen arbejde for følgende mere specifikke prioriteter:

- Angående *udgiftskategori 1a vækstpolitikkerne* arbejdes der fra dansk side for, at der sikres en tilstrækkelig margin til at tage højde for uforudsete udgifter. Under hensynstagen til dette, og inden for en samlet set reduceret ramme, vil regeringen arbejde for at prioritere udgifterne til vækstpolitikkerne. Det gælder særligt forskning, energi, uddannelse, innovation og transportinfrastruktur.
- Angående *udgiftskategori 1b samhørighedspolitik* arbejdes der for, at udgiftskategorien også bidrager til en samlet reduktion i forhold til Kommissionens forslag. I lyset af de seneste års betydelige fejlskøn fra Kommissionens side i relation

til opstarten af nye strukturfondsprogrammer, vil regeringen sammen med andre ligesindede lande arbejde aktivt for, at der sikres retvisende budgettering.

- Med hensyn til *udgiftskategori 2 landbrugspolitik* arbejdes der for, at der afsættes realistiske bevillinger til landbrugspolitikken. Danmark anerkender, at langt hovedparten af udgifterne til landbrugspolitikken i form af direkte støtte er fastlagt i forordningen herom. Fra dansk side vil man dog afsøge mulighederne for, at de øvrige udgifter i udgiftskategorien kan bidrage til at tilpasse det overordnede udgiftsniveau.
- For så vidt angår *udgiftskategori 3 sikkerhed og borgerskab* er regeringen enig med Kommissionen i, at udgifterne til migrations- og flygtningeindsatsen overordnet set er normaliseret, hvilket afspejles i de foreslåede bevillingsfald. Regeringen lægger vægt på, at migrations- og flygtningerelaterede udgifter prioriteres, og at der er råderum til at øge bevillingerne hertil, hvis der opstår behov herfor. Derfor lægger regeringen også vægt på, at der sikres et råderum, som kan tage højde for uforudsete udgifter, der måtte opstå i løbet af året.
- For *udgiftskategori 4 globale EU* er regeringen enig med Kommissionen i, at udgifterne til migrations- og flygtningeindsatsen overordnet set er normaliseret, hvilket afspejles i de foreslåede bevillingsfald. Regeringen støtter stigningen i bevillingerne til humanitær bistand og lægger generelt vægt på, at EU's humanitære bistand og civile krisestyringsindsatser prioriteres, og at der er råderum til at øge bevillingerne hertil, hvis der opstår behov herfor. Derfor arbejder regeringen på baggrund af tidligere års erfaringer også for, at der for denne udgiftskategori sikres tilstrækkelige margener til uforudsete udgifter i løbet af året. Danmark vil desuden arbejde for, at finansieringen af Grønlandsinstrumentet fastholdes.
- Med hensyn til *udgiftskategori 5 administration* vægtes en stram og budgetansvarlig linje. Fra dansk side arbejdes der således for, at udviklingen i EU's administrationsudgifter afspejler situationen i mange medlemslande, hvor der er et betydeligt fokus på at reducere administrationsudgifterne. Det gælder også for de administrationsudgifter, som er budgetteret under de øvrige udgiftskategorier, herunder især agenturer. Der lægges derfor vægt på, at der tilvejebringes effektiviseringsgevinster i institutionerne bl.a. som følge af nye IT-løsninger, øget samarbejde på tværs af institutionerne og strukturelle reformer. Der lægges endvidere vægt på, at EU-institutionernes arbejde med at reducere antallet af årsværk fortsættes.
- Vedrørende *de særlige fleksibilitetsinstrumenter* finder regeringen, at aktivering af disse til enhver tid skal være retfærdiggjort, og at afsættelse af reserver til disse i forbindelse med det årlige budget bør reduceres til et minimum. Regeringen lægger desuden betydelig vægt på, at de særlige fleksibilitetsinstrumenter finansieres inden for EU's betalingslofter.

11. Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Samlenotat: Revision af EU's finansforordning og ændring af 15 sektorretsakter

KOM (2016) 605

1. Resumé

Kommissionen har sammen med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 fremsat et separat forslag til revision af finansforordningen samt forenkling af 15 sektorretsakter. Finansforordningen indeholder de principper og regler, der styrer gennemførelsen af EU's budget.

Kommissionen angiver, at de to hovedformål med revisionen af finansforordningen er forenkling og fleksibilitet. Der foreslås en lang række konkrete ændringer inden for følgende otte temaer: 1) forenkling for modtagere af EU-midler, 2) minimering af antallet af kontrollag, 3) kombination af tiltag og instrumenter, 4) finansielle instrumenter, 5) budgetprincipper, 6) resultatorientering, 7) administration af EU-institutioner og 8) øvrige tiltag. Disse ændringer afspejles også i de relevante sektorforordninger.

Forslaget har ikke direkte statsfinansielle konsekvenser, som kan kvantificeres på nuværende tidspunkt. Der lægges dog op til at ændre bestemmelser, som kan medvirke til at øge medlemsstaternes udgifter til EU ud over deres EU-bidrag, sætte EU's udgiftslofter under pres og mindske Rådets indflydelse på de årlige budgetter. I det omfang, forslaget bidrager til administrativ forenkling for støttemodtagerne, vil det have positive erhvervsøkonomiske konsekvenser.

På baggrund af de foreløbige tekniske forhandlinger tegner der sig generelt et billede af, at medlemslandene støtter Kommissionens hovedformål om at sikre regelforenkling og fleksibilitet. Det afspejler sig i formandskabets 1. kompromisforslag, der støtter langt hovedparten af Kommissionens simplificeringsforslag, og som overordnet er blevet positivt modtaget blandt medlemslandene. Omvendt er der også en generel enighed om at stå værn om centrale principper for sund finansforvaltning og fastholde budgetmyndighedens indflydelse på de årlige budgetter.

Regeringen støtter regelforenklingstiltag og tiltag i retning af øget resultatorientering af budgettet, og lægger vægt på, at dette medfører en reel reduktion af administrative byrder for støttemodtagere og -udbetalere. Overordnet set lægges der vægt på at sikre mest muligt transparens i gennemførelsen af EU's budget. Regeringen lægger betydelig vægt på, at revisionen af finansforordningen ikke medfører øgede udgifter for medlemsstaterne ud over deres EU-bidrag eller sætter EU's udgiftslofter under pres. Fra regeringens side er der desuden fokus på proportionalitet mellem kontrolkravene, administrationsomkostningerne og den reelle risiko for EU-budgettet, herunder at der sikres et rimeligt forhold mellem kontrol og regelforenkling.

2. Baggrund

Kommissionen har d. 14. september 2016 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (KOM (2016) 605 final, 14.9.2016), også kaldet finansforordningen. Forslaget om revision af finansforordningen er en del af midtvejsevalueringen af den

flerårige finansielle ramme for 2014-2020. Den danske sprogversion af forslaget blev fremsendt til Rådet d. 14. november 2016.

Finansforordningen indeholder de principper og regler, der styrer gennemførelsen af Unionens budget. Forordningen er af horisontal karakter og anvendes på alle udgifts- og indtægtsområder.

Den seneste større revision af finansforordningen trådte i kraft i 2012. Der er siden sket mindre tilpasninger af forordningen som følge af resultaterne af forhandlingerne om den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (2013-revisionen) samt det nye direktiv om offentlige indkøb (2015-revisionen).

Forslaget bygger dels på resultatet af Kommissionens offentlige høring i foråret 2016 om forbedringer af EU's finansielle bestemmelser, hvor der blev afgivet dansk høringssvar, og dels på Kommissionens egne erfaringer med den nuværende finansforordnings virkemåde samt på arbejdet i Højniveaugruppen af Uafhængige Ekspertter vedrørende Overvågning af Forenkling for de Europæiske Struktur- og Investeringsfondes Støttemodtagere.

3. Formål og indhold

Kommissionen angiver, at de to hovedformål med revisionen af finansforordningen er at sikre forenkling og fleksibilitet. Det er Kommissionens forventning, at dette vil bidrage til resultatorientering af anvendelsen af budgettet, ligesom det forventes at sænke omkostningerne ved gennemførelsen af EU-reglerne og reducere antallet af fejl.

Forslaget indeholder foruden ændringer i selve finansforordningen tilsvarende ændringer af de sektorspecifikke regler i 15 retsakter. Kommissionen angiver, at medtagelsen af sektorspecifikke ændringer i samme lovgivningsforslag skal sikre en sammenhængende forhandlingsproces. For en liste over samtlige sektorspecifikke retsakter henvises til bilag 1.

Foreslåede ændringer i finansforordningen

Med forslaget ønsker Kommissionen at erstatte finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne med én samlet regelbog. Mens den nuværende finansforordning regulerer de overordnede principper, indeholder gennemførelsesbestemmelserne mere detaljerede og tekniske regler til brug for implementeringen af finansforordningen.

Der er tale om et særdeles omfattende forslag, som centrerer sig om otte temaer, der hver indeholder en række større og mindre ændringer i relation til konkrete artikler i finansforordningen. De væsentligste ændringer inden for hvert tema gennemgås nedenfor.

Forenkling for modtagere af EU-midler

Tilskudsformerne opretholdes med Kommissionens forslag overordnet i uændret form (godtgørelse efter faktiske afholdte udgifter) samt forskellige former for forenkledede omkostningsbegreber (faste beløb, enhedsomkostninger eller finansiering efter takst).

Der foreslås dog en række ændringer af mere teknisk karakter, som tager sigte på at gøre tingene lettere for modtagerne af EU-midlerne. De vedrører bl.a. indholdet af ansøgninger om tilskud, værdien af bidrag i form af naturalydelse, anerkendelse af frivilligt arbejde, betingelserne for tildeling af tilskud uden indkaldelse af forslag til medlemsstaterne under særlige omstændigheder, princippet om forbud mod fortjeneste, princippet om ikke-kumuleret tildeling og udfasning af tilskudsafgørelser. Bl.a. foreslås en ny mulighed for bidrag til europæiske politiske partier, der ikke er forbundet med konkrete omkostninger så længe der ex ante leves op til bestemte kriterier, eller der leveres bestemte resultater.

Minimering af antallet af kontrollag

I forenklingssøjemed søges det så vidt muligt at fremme tværgående anvendelse af krav til revision og rapportering med henblik på at undgå dobbelt administration, kontrol og revision. For at undgå flere lag af kontrol ønsker Kommissionen derfor at fremme anerkendelsen af de internationalt anerkendte standarder eller bedste internationale praksis på området såvel som fælles rapporteringskrav.

Der foreslås fx indført et princip om, at man tværgående beror på revision baseret på internationalt accepterede standarder. Reglen skal gøre det muligt for Kommissionen at basere sig på uafhængig revision af anvendelsen af EU-midler udført af internationale partnere så som FN, Verdensbanken eller medlemsstaterne. Samtidig foreslås det, at Kommissionen kan indgå rammepartnerskabsaftaler med tredjelande og internationale organisationer, som implementerer EU-midler. Rammepartnerskabsaftalerne skal bl.a. fastlægge i hvilket omfang Kommissionen kan basere sig på disse partnerses systemer og procedurer.

Kombination af forskellige typer af tiltag og instrumenter

Formålet med dette tema er at facilitere større synergi mellem forskellige udgiftsområder.

I de tilfælde, hvor forskellige tiltag eller instrumenter kombineres, foreslås det, at det tillades, at kun det ene sæt regler anvendes. Formålet er at opnå yderligere forenkling inden for rammerne af indirekte implementering af EU-midlerne.

Det foreslås, at Kommissionens gennemførelsespartnere i visse tilfælde vil kunne anvende kun ét regelsæt i stedet for to. I de tilfælde, hvor foranstaltninger kombinerer indirekte og direkte gennemførelse skal reglerne for hovedelementet følges.

I de tilfælde, hvor tilskud og finansielle instrumenter kombineres i en enkelt foranstaltning, anvendes et fælles regelsæt (reglerne for de finansielle instrumenter) på tilskud, som udgør et supplement til finansielle instrumenter.

Finansielle instrumenter

Kommissionen ønsker med forslaget at sikre en mere effektiv anvendelse af finansielle instrumenter, herunder for at forbedre styring og effektivitet.

Konkret foreslår Kommissionen, at alle tilbageførsler (indtægter og tilbagebetalinger), der frembringes via finansielle instrumenter, automatisk geninvesteres i det samme instrument. Under de gældende regler skal der som hovedregel tages eksplicit stilling til, hvordan indtægter og tilbagebetalinger anvendes.

EIB/EIF vil bevare deres position som centrale partnere for EU i gennemførelsen af finansielle instrumenter, men Kommissionen foreslår, at der skal være mulighed for, at der kan indledes forhandlinger med andre aktører.

Der foreslås desuden indført nye afsnit i finansforordningen, som regulerer andre instrumenter med en finansiell risiko, såsom budgetgarantier og finansiell bistand til medlemsstater eller tredjelande fx makrofinansiell assistance. Ligeledes foreslås der regler for at tillade, forvalte og kontrollere eventualforpligtelser, som der ikke er hensat midler til.

Endelig foreslås, at der indføres en mulighed for medlemsstaterne til at allokere midler fra instrumenter under delt forvaltning til indsatser under Kommissionens direkte eller indirekte forvaltning. Forslaget har ifølge Kommissionen til formål at optimere allokeringen af midler, så det bliver muligt for medlemsstaterne at fokusere indsatsen på bestemte områder. Der gives endvidere på visse betingelser mulighed for at kombinere finansielle instrumenter under struktur- og investeringsfondene med EFSI.

Budgetprincipper

Kommissionen ønsker med forslaget til den reviderede finansforordning at opnå større budgetmæssig fleksibilitet. Til dette formål foreslår Kommissionen bl.a. følgende:

Kommissionen anser trustfonde for at være et effektivt og fleksibelt instrument til at adressere større kriser i EU's nabolande, herunder migrationsstrømme. Derfor ønsker Kommissionen at øge brugen af trustfonde. Med de nuværende regler er det udelukkende muligt at oprette eksterne trustfonde, dvs. trustfonde som er rettet mod initiativer i tredjelande. Kommissionen foreslår at gøre det muligt tillige at oprette trustfonde internt i EU, som kan håndtere fx kriser og eftervirkninger af kriser i medlemsstaterne.

Kommissionen har med de gældende regler mulighed for at afsætte en såkaldt negativ reserve på 200 mio. euro årligt, der reelt fungerer som en ekstra reserve,

hvorfra Kommissionen kan finansiere forskellige udgifter. Kommissionen har fuld råderet over reserven. Kommissionen ønsker at fordoble reserven, så den fremover udgør 400 mio. euro årligt. Kommissionen forventer, at en større reserve vil begrænse antallet af ændringsbudgetter, der fremsættes i løbet af året.

Kommissionen foreslår at operette en buffer, som kan anvendes til uforudsete udgifter og nye kriser uden for EU. Bufferen foreslås finansieret via uforbrugte midler fra det europæiske Naboskabsinstrument (ENI), Førtiltrædelsesinstrumentet (IPAI) og Udviklingssamarbejdsinstrumentet (DCI). Konkret kan der ved årets udgang overføres uforbrugte midler for op til 10 pct. af de oprindelige bevilgninger inden for hvert af de tre instrumenter.

Endelig foreslår Kommissionen, som et spejl af sit forslag til midtvejsevaluering af EU's flerårige finansielle ramme, at annullerede tilsagn fra tidligere år stilles til rådighed for en ny krisereserve.⁵

Mulighed for at anvende såkaldte interne formålsbestemte indtægter (øremærkede indtægter) til et andet formål end det, hvortil de er afsat, hvis der ikke findes nogen identificerede behov, der giver mulighed for at anvende sådanne indtægter til samme formål.

Resultatorientering

Forslaget indeholder en række foranstaltninger, der tager sigte på at fokusere budgettet bedre på resultater og sikre større gennemsigtighed og strømlining af rapporteringen. Dette skal give incitament for støttemodtagerne til at fokusere på performance. Kommissionen foreslår bl.a.:

Mulighed for betalinger baseret på opfyldte betingelser, output eller resultater ved *alle* forvaltningsmetoder.

Introduktion af forenklede tilskudsformer, hvor betalingen udløses af output og resultater. I øjeblikket anvendes de forenklede former fortrinsvis til at dække værdien af input (f.eks. antal mandedage, antal rejser, antal tjenesterejsedage osv.).

Kontrollen koncentrerer sig om opfyldelsen af de betingelser, der udløser betaling. Hvis de betingelser, der udløser betalingen, ikke er blevet opfyldt, eller hvis de aftalte aktiviteter er gennemført dårligt, delvist eller for sent, skal Kommissionen nedsætte tilskudsbeløbet i forhold til den manglende gennemførelse og inddrive uretmæssigt udbetalte beløb.

Det foreslås desuden at samle rapporteringsforpligtelserne omkring to centrale tidspunkter, så der udgives færre og mere overskuelige rapporter.

⁵ Det bemærkes, at der ikke er givet opbakning til etableringen af en krisereserve i forbindelse med midtvejsevalueringen af den flerårige finansielle ramme. Aftalen er dog endnu ikke endeligt vedtaget.

Administration af EU-institutionerne

En række forenklingsforanstaltninger tager sigte på at gøre det muligt for EU-institutionerne at arbejde mere effektivt, især gennem fælles gennemførelse af administrationsbevillinger. Kommissionen ønsker herigennem mindre silotænkning i administrationen af EU-midler.

Eksempelvis fastlægges et retsgrundlag for serviceleveranceaftaler mellem tjenestegrene i EU-institutioner, EU-organer og europæiske kontorer og udvidelse af muligheden for at indgå serviceleveranceaftaler til at omfatte alle institutioner for at lette gennemførelsen af administrationsbevillinger.

Andre ændringer

Endelig indeholder forslaget en række ændringer, som ikke falder under de syv ovenstående temaer, men som primært vedrører forvaltning af indtægter.

Foreslåede ændringer i sektorforordninger

Ovenstående generelle ændringer i finansforordningen afspejles i stort omfang i de underliggende sektorforordninger. De væsentligste ændringer i relation hertil beskrives nedenfor.

Landdistriktsforordningen (1305/2013)

Med forslaget foreslås en række ændringer med henblik på at øge anvendelsen af risikostyringsinstrumenterne i landdistriktsprogrammerne. Der foreslås blandt andet, at de gensidige fonde, som noget nyt, ikke skal dække alle sektorer, men kan oprettes for specifikke sektorer, samt at midler fremover også kan anvendes til etablering af sådanne fonde. Endvidere foreslås fleksibilitet i forhold til, at fondene kan yde kompensation for dele af tabet, når indkomsttabet udgør mindst 20 pct. (mod hidtil 30 pct.).

Det foreslås, at støtteberettigelse af udgifter i forbindelse med naturkatastrofer udvides til også at omfatte andre katastrofeshændelser og pludselige socioøkonomiske ændringer for eksempel som følge af migration, samt at også udgifter, som opstår efter den pludselige hændelse, er støtteberettigede.

Finansiering af den fælles landbrugspolitik (1306/2013)

Med henblik på overholdelse af budgetlofterne for udgifterne til direkte landbrugsstøtte og markedsordningen samt etablering af en årlig krisereserve skal der årligt fastlægges den nødvendige tilpasningssats for at sikre finansiel disciplin. Det foreslås, at Kommissionen ikke længere skal inddrage Europa-Parlamentet og Rådet ved fastlæggelse af den årlige tilpasningssats, men at dette i stedet sker via en rådgivningskomiteprocedure. I det nuværende regelsæt vil rådgivningskomiteproceduren også blive anvendt, såfremt Rådet og Europa-Parlamentet ikke har fastlagt årets tilpasningssats senest den 30. juni i et givet år.

Medlemsstaterne vil med forslaget få op til fire i stedet for tre år til at begrunde over for Kommissionen, hvis der er uforbrugte midler på landdistriktsprogram-

met, som skyldes retslige eller administrative forhold, der retfærdiggør, at fristen ikke skal gælde.

Ved uretmæssig udbetaling af støtte skal medlemsstaterne tilse, at støtten tilbagebetales inden for 4 år, og inden for 8 år, hvis sagen er bragt for en domstol. Hvis det ikke inden for tidsfristen lykkes at opkræve beløbet, deler Kommissionen og medlemsstaten på nuværende tidspunkt udgiften (såkaldte 50:50.) Med forslaget vil hele udgiften skulle dækkes af medlemsstaterne.

På nuværende tidspunkt gælder, at hvis en støttemodtager ikke opfylder kriterierne for at modtage støtte, så trækkes støtten helt eller delvist tilbage sammen med eventuelle betalingsrettigheder. Forslaget tilføjer og præciserer, at når der er tale om nationale eller fællesskabsregler om offentligt udbud, så skal reduktionen af støtten ske ud fra, hvor alvorlig den manglende overholdelse af reglerne er. Hertil kommer, at reduktionen skal være proportional i forhold til, hvilke regler der ikke er overholdt. Reduktionen skal endvidere ske på baggrund af retningslinjer om finansielle korrektioner fastsat af Kommissionen. Endelig kan tilbagebetalingen ikke overskride størrelsen af transaktionens lovlige og formelle rigtighed.

Forordning om direkte støtte (1307/2013)

På nuværende tidspunkt ydes direkte støtte, såfremt modtageren opfylder kravet om at være aktiv landbruger, hvilket blandt andet indebærer, at det for visse virksomhedstyper skal godtgøres, at støtten mindst udgør 5 pct. af de samlede indtjening fra ikke-landbrugsaktiviteter, og at der skal udføres minimumsaktiviteter på visse arealer. Kommissionen foreslår, at medlemsstaterne med virkning fra 2018 kan lempe eller fravælge kravet om, at direkte støtte kun kan ydes til aktive landbrugere.

Kommissionen foreslår at ophæve et støtteloft under ordningen for unge landbrugere⁶. Således at medlemsstater kan udbetale støtte til hele den unge landbrugers bedrift, og ikke længere er begrænset til maksimalt 90 hektar pr. ansøger.

Kommissionen foreslår en generel hjemmel til, at Kommissionen i tilfælde af markedsbalancer midlertidigt kan afkoble støtte, som ydes i forhold til produktionen, hvilket kan mindske produktionen.

Fælles markedsordning for landbrugsprodukter (1308/2013)

Inden for frugt- og grøntsektoren ydes i dag støtte til producentorganisationer, som etablerer driftsprogrammer. Forskellige foranstaltninger under disse programmer er støtteberettigede. Det foreslås, at rådgivning tilføjes som støtteberettiget foranstaltning. Det foreslås videre, at rådgivning skal kunne støttes som kriseforanstaltning i medlemsstater, hvor få producenter er medlemmer af producentorganisationer, hvorved EU-støtten kan udgøre 100 pct. mod normalt 50 pct.

⁶ Defineret som landbrugere, der ikke er ældre end 40 år i det første ansøgningsår.

Adgangen til at yde supplerende national støtte i områder, hvor graden af organisering i producentorganisationer er særligt lav, foreslås ændret, således at 14 på forhånd udpegede medlemsstater vil kunne yde supplerende national støtte uden Kommissionens forudgående mellemkomst. Listen over medlemsstater tilføjes som et bilag til forordningen. Bilaget vil blive revideret hvert femte år. Den nuværende mulighed for få refunderet den supplerende nationale støtte fjernes.

Connecting Europe-faciliteten (1316/2013)

I den gældende CEF-forordning kan 80-85 pct. af de samlede CEF-midler afsættes til flerårige programmer. Kommissionen foreslår at øge fleksibiliteten således, at 95 pct. kan benyttes til flerårige programmer, og der kan ydes støtte til yderligere projekter med mest merværdi for det transeuropæiske transportnet (hovednetkorridorer, grænseoverskridende projekter og projekter vedrørende andre dele af hovednettet).

Kommissionen foreslår at introducere muligheden for såkaldte blandingsfaciliteter i CEF-forordningen, og at det samlede bidrag fra Unionens budget til CEF-blandingsfaciliteter ikke må overstige 10 pct. af den samlede finansieringsramme for CEF. I den nuværende aftale er loftet for finansielle instrumenter 8,4 pct., men Kommissionen ønsker med det fremsatte forslag at hæve loftet til 10 pct.

Finansiering i tilknytning til fødevarekæden mv. (652/2014)

Her er tale om en mindre ændring i de bestemmelser, der regulerer eksempelvis EU-finansiering af vaccinationsprogrammer. EU-finansieringen af flerårige programmer kan ske i årlige rater i visse tilfælde, og forslaget udvider denne mulighed.

EU-program for beskæftigelse og social innovation (EaSI) (1296/2013)

Kommissionen ønsker at simplificere EaSI-programmet for at sikre fleksibilitet, herunder de vejledende udgiftsniveauer, der er forudset for hver af de tre akser af programmet og for hver af de tematiske prioriteter herunder.

Desuden foreslår Kommissionen, at den undtagelse, der giver mulighed for anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen til fordel for unge, der ikke er i beskæftigelse eller under uddannelse, opretholdes.

Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (FEAD) (223/2014)

Mulighederne for at anvende forenkledede omkostningsmuligheder i finansforordningen er suppleret med forslag til ændringer af den sektorspecifikke lovgivning, idet anvendelsen af forenkledede omkostningsmuligheder udvides til at omfatte bl.a. FEAD.

4. Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke fastlagt sin holdning, men forslaget er henvist til behandling i Parlamentets Budgetudvalg (BUDG) og Budgetkontroludvalg (CONT). I udkastet til fælles betænkning udtrykker udvalgsordførerne støtte til de

overordnede intentioner i Kommissionens forslag. Det gælder ikke mindst ønsket om forenkling af de administrative procedurer for støttemodtagere og -udbetalere samt en øget resultatorientering af budgettet. Ordførerne bakker derfor op om Kommissionens mål om at strømline reglerne og skabe én samlet regelbog for udmøntning af EU-midler.

Ordførerne finder dog, at vigtige passager fra den gældende finansforordning og de tilhørende gennemførelsesbestemmelser er udeladt i forslaget og foreslår i en række tilfælde eksisterende formuleringer genindsat i teksten. Ordførerne peger samtidig på behovet for at stå værn om centrale principper for sund finansforvaltning og stiller sig bl.a. skeptisk over for forslaget om oprettelse af interne trustfonde. En grundig evaluering af værdien af eksterne trustfonde mangler, og ordførerne ser generelt med skepsis på den knopskydning af økonomiske instrumenter uden for EU-budgettet, som er vokset de seneste år. Det skaber mindre gennemsigtighed og mindsker Rådets og Europa-Parlamentets kontrol med budgettet, lyder bekymringen.

I udkastet til betænkning hilser ordførerne en række af Kommissionens initiativer til øget fleksibilitet i gennemførelsen af budgettet velkommen, så længe de foreslåede fleksibilitetsregler ikke strider med veletablerede budgetprincipper. Ordførerne tilskynder således til at finde den rette balance mellem fleksibilitet, sund finansforvaltning og respekt for budgetmyndighedens rettigheder.

Endelig udtaler ordførerne kritik af, at Kommissionen ikke har gennemført en konsekvensvurdering inden fremsættelse af forslaget til revision af finansordningen. For at undgå en gentagelse foreslås det tilføjet, at enhver substantiel ændring af finansordningen fremover ledsages af en sådan konsekvensvurdering.

Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg vedtog den 3. maj 2017 en udtalelse med ændringsforslag til landbrugsdelen af Kommissionens forslag. En stor del af forslagene har til formål at sikre landmændenes indkomst, øge støttemulighederne og styrke landmændenes position i fødevarerforsyningskæden. Der er således blandt andet forslag om kontraktforhold, mulighed for at udvide producent- og brancheorganisationers regler til at gælde ikke-medlemmer, mulighed for at yde støtte til producentorganisationer, forslag om at udvide bestemmelser i mælkepakken til at gælde i flere sektorer, udvidelse af mulighederne for at yde støtte til afgrøde-, dyre-, og planteforsikringer og gensidige fonde samt udvidelser af mulighederne for at yde koblet støtte. Europa-Parlamentets Landbrugsudvalg ønsker endvidere en række ændringer af de grønne krav under den direkte landbrugsstøtte.

5. Nærhedsprincippet

Da forslaget vedrører gennemførelsen af EU's budget, kan det kun behandles på EU-niveau. Forslaget vurderes derfor at være i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

6. Gældende dansk ret

Ikke relevant.

7. Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Statsfinansielle konsekvenser

Kommissionens forslag har ikke isoleret set budgetmæssige konsekvenser, som på nuværende tidspunkt kan kvantificeres. Forslaget indeholder imidlertid flere elementer, som kan få statsfinansielle konsekvenser og reducere Rådets indflydelse i de årlige budgetforhandlinger. Dette gælder særligt forslagene om muligheden for oprettelse af interne trustfonde, mere fleksibel anvendelse af interne formålsbestemte indtægter, fordoblingen af den negative reserve og oprettelsen af en buffer til eksterne initiativer.

Med de nuværende regler er det udelukkende muligt at oprette eksterne trustfonde, dvs. trustfonde som er rettet mod initiativer i tredjelande. Kommissionen foreslår at gøre det muligt tillige at oprette trustfonde internt i EU. En vedtagelse af forslaget forventes at føre til øget brug af trustfonde, som kan finansieres uden om EU's budget fx via bilaterale bidrag fra medlemslandene. Såfremt medlemsstaterne pålægges at bidrage til finansieringen af fondene ud over deres EU-bidrag, vil der de facto være tale om en omgåelse af EU's fastsatte udgiftslofter, ligesom det vil øge medlemsstaternes udgifter til EU.

Øget mulighed for overførsel af uforbrugte midler mellem årene, som det fx er tilfældet med oprettelsen af en buffer til eksterne initiativer, der finansieres via uforbrugte midler, kan medvirke til at sætte EU's udgiftslofter under pres, fordi betalingerne kan ophobe sig i bestemte år.

Forøgelsen af reserver, som Kommissionen har råderet over, fx den negative reserve, reducerer Rådets og Europa-Parlamentets indflydelse på prioriteringen af midlerne. Desuden kan reserver reducere presset på Kommissionen for at finde finansiering til merudgifter via omprioriteringer.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Kommissionen ønsker at forenkle anvendelsen af EU-midlerne. I det omfang forenklede omkostningsbegreber vil blive anvendt, og der er tale om reel regelforenklings, vil dette nedbringe de administrative omkostninger for støttemodtagerne og -udbetalerne.

Det vurderes, at revisionen af EU's finansforordning og ændring af 15 sektorretsakter kan medføre administrative lettelser for erhvervslivet på over 4 mio. kr. årligt. Nedenfor er angivet nogle af de væsentligste administrative lettelser. Det er dog ikke muligt at kvantificere disse nærmere, da det for nuværende ikke er muligt

at vurdere den reelle udmøntning og dermed konsekvens af Kommissionens forordningsforslag.

De administrative lettelser består i, at den administrative byrde hos nuværende og kommende støttemodtagere som følge af forslaget forventeligt bliver væsentligt forenklet, herunder lettelser i en række dokumentationskrav ved regnskabsaflægelse, ligesom antallet af fejlkilder hos projektholdere og støttemodtagere forventeligt vil blive væsentligt reduceret.

Slutteligt består de administrative lettelser bl.a. i Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne med virkning fra 2018 kan lempe eller fravælge kravet om, at direkte støtte kun kan ydes til aktive landbrugere. Såfremt denne mulighed udnyttes i Danmark, kan det betyde mindre administration for en række ansøgere (aktive landbrugere), der fremover ikke skal fremskaffe dokumentation for, at den direkte støtte mindst udgør 5 pct. af de samlede indtjening fra ikke-landbrugsaktiviteter, og at der skal udføres minimumsaktiviteter på visse arealer.

8. Høring

Forslaget er ikke sendt i høring.

9. Generelle forventninger til andre landes holdninger

Under det maltesiske formandskab i første halvår 2017 har forslaget til revision af finansforordningen løbende været behandlet i Rådets budgetarbejdsgruppe på embedsmandsniveau. På baggrund af forhandlingerne har formandskabet i løbet af maj 2017 fremsat et 1. kompromisforslag, der generelt er blevet positivt modtaget af medlemslandene.

Medlemslandene har generelt udtrykt støtte til langt de fleste af Kommissionens simplificeringsforslag, der skal lette de administrative byrder for både støttemodtagere og -udbetalere. Idet det ses som en vigtig del af forenklingens dagsorden har hovedparten af de budgetansvarlige lande støttet en øget brug af forenkledede omkostningsbegreber så som udbetaling via engangsbeløb frem for godtgørelse af hver enkelt afholdt udgift. Landene har dog samtidig lagt vægt på, at den nødvendige kontrol med midlerne fortsat må være til stede.

Generelt støtter medlemslandene også ønsket om en mere effektiv anvendelse af finansielle instrumenter. Landene finder, at der kan være stor merværdi forbundet med finansielle instrumenter, men en række lande – anført af gruppen af budgetansvarlige lande – har dog givet udtryk for, at de finansielle instrumenter kun bør anvendes på udvalgte områder, hvor det giver mening og ikke udsætter EU-budgettet for unødige risikoeksponering.

For så vidt angår Kommissionens ønske om at opnå større budgetmæssig fleksibilitet, er den overordnede tilgang i kompromisforslaget en bevarelse af status quo. Det indebærer, at der ikke som sådan skabes yderligere fleksibilitet i budgettet, men at den nuværende balance heller ikke forskubbes i negativ retning. Medlems-

landene støtter generelt idéen om et mere fleksibelt EU-budget men understreger, at det ikke må ske på bekostning af transparens og basale budgetprincipper. Forslaget om oprettelse af en buffer til eksterne initiativer, som kan anvendes til uforudsete udgifter og nye kriser uden for EU ("fleksibilitetspudden"), er derfor med bred opbakning blevet afvist i 1. kompromisforslag med henvisning til, at samme formål kan opnås via øgede marginer i budgettet. Også forslaget om en fordobling af den såkaldte negative reserve fra 200 til 400 mio. euro årligt har mødt modstand fra en bred gruppe af lande, som ikke mener, at Kommissionen har fremlagt tilstrækkelig argumentation for behovet, da reserven aldrig har været fuldt udnyttet. En mindre gruppe af samhørighedslande har til gengæld støttet forslaget.

Stort set alle medlemslande har udtrykt betydelig modstand mod forslaget om mulighed for oprettelse af interne trustfonde. Gruppen af budgetansvarlige lande stiller sig skeptisk over for interne såvel som eksterne trustfonde, idet landene står fast på centrale principper som budgettets enhed og respekt for udgiftslofterne. Hertil mener landene, at budgetmyndigheden skal involveres mere, når Kommissionen beslutter at oprette trustfonde, idet der i forslaget lægges op til, at Rådet og Europa-Parlamentet alene informeres. Også hovedparten af samhørighedslandene ser med skepsis på ønsket om at udvide anvendelsesområdet for trustfondene.

Kommissionens forslag om videre mulighed for anvendelse af formålsbestemte indtægter, herunder overførsel til andre formål, hvis anvendelse ikke findes mulig, har ikke vundet genhør hos de budgetansvarlige lande, der i det hele taget har ønsket at begrænse brugen af formålsbestemte indtægter. Udvidet anvendelse af formålsbestemte indtægter findes ikke i overensstemmelse med principperne om budgettets enhed og transparens. Samme gruppe af lande har desuden argumenteret for, at formålsbestemte indtægter som udgangspunkt automatisk skal gå tilbage til budgettet, såfremt de ikke finder anvendelse til det formål, de er øremærket til.

I forhold til Kommissionens ønske om at opsætte klarere rammer for resultatbaseret budgettering og performanceorientering af budgettet har de budgetansvarlige lande generelt bakket op om at sikre en sammenhæng mellem resultater og ressourcer.

Endelig har landene generelt været imod at indføre en mulighed for medlemsstaterne til at allokere midler fra instrumenter under delt forvaltning til indsatser under Kommissionens direkte eller indirekte forvaltning, herunder EFSI.

Hvad angår de fire forordninger i landbrugsdelen af forslaget foreslår formandskabet en række justeringer af Kommissionens forslag. Blandt andet foreslås en række administrative forenklinger på specifikke områder. Hvad angår direkte støtte til landmænd foreslås øget fleksibilitet i forhold til flere nærmere specificerede områder af den direkte støtte. Hvad angår den fælles markedsordning for landbrugsprodukter foreslås blandt andet, at mulighederne for at yde støtte til frugt- og grøntsektoren udvides.

10. Regeringens generelle holdning

Regeringen støtter forenklingstiltag og tiltag i retning af øget resultatorientering af budgettet og lægger i den forbindelse vægt på, at dette medfører en reel reduktion af administrative byrder for støttemodtagere og -udbetalere. Regeringen finder det i den forbindelse vigtigt, at de forenklinger, der lægges op til i finansforordningen, i relevant omfang afspejles i sektorforordningerne.

Overordnet lægges der fra dansk side vægt på, at der sikres mest muligt transparens i gennemførelsen af EU's budget. Regeringen er derfor særdeles kritisk over for konkrete forslag om yderligere undtagelser fra principperne om budgettets annualitet og -enhed. Det samme gælder forslag, som på en uhensigtsmæssig måde forrykker balancen mellem Kommissionen og Rådet. Endelig skal der udvises forsigtighed ift. risikoeksponeringen af EU's budget, særligt i relation til øget anvendelse af finansielle instrumenter.

Der lægges fra dansk side betydelig vægt på, at revisionen af finansforordningen ikke medfører øgede udgifter for medlemsstaterne ud over deres EU-bidrag eller sætter EU's udgiftslofter under pres.

Fra regeringens side er der fokus på proportionalitet mellem kontrolkravene, administrationsomkostningerne og den reelle risiko for EU-budgettet, herunder at der sikres et rimeligt forhold mellem kontrol og regelforenkling.

Hvad angår landbrugsdelen af forslaget arbejder regeringen for, at den fælles landbrugspolitik moderniseres for at underbygge en markedsorienteret og konkurrencedygtig landbrugssektor. Regeringen arbejder for reel forenkling af den fælles landbrugspolitik med fokus på proportionalitet mellem kontrolkravene (herunder sanktioner og støttereduktioner), administrationsomkostningerne og den reelle risiko for EU's budget.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grund- og nærhedsnotat for den samlede revision af EU's finansforordning og ændring af 15 sektorretsakter blev oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. december 2016.

De sektorspecifikke forslag vedrørende landbrugsdelen har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 7. oktober 2016 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 10. oktober 2016 samt den 31. marts 2017 forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 3. april 2017.

De sektorspecifikke forslag vedrørende regionalfonden samt de fælles bestemmelser for struktur- og investeringsfondene har været forelagt Folketingets Europaudvalg den 21. april 2017 forud for rådsmødet (generelle anliggender) den 25. april 2017.

Bilag 1

Liste over sektorspecifikke retsakter, der ændres ved forslaget:

- Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1296/2013 af 11. december 2013 om et EU-program for beskæftigelse og social innovation ("EaSI") og om ændring af afgørelse nr. 283/2010/EU om oprettelse af den europæiske mikrofinansieringsfacilitet Progress til fordel for beskæftigelse og social integration (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 238)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1301/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og om særlige bestemmelser vedrørende målet om investeringer i vækst og beskæftigelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1080/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 289-302)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1304/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Socialfond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1081/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 470)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1305/2013 af 17. december 2013 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 487-548)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugs politik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1307/2013 af 17. december 2013 om fastsættelse af regler for direkte betalinger til landbrugere under

støtteordninger inden for rammerne af den fælles landsbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 og Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 608).

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1308/2013 af 17. december 2013 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 922/72, (EØF) nr. 234/79, (EF) nr. 1037/2001 og (EF) nr. 1234/2007 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 671)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1309/2013 af 17. december 2013 om Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (2014–2020) og ophævelse af forordning (EF) nr. 1927/2006 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 855-864)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010, EØS-relevant tekst (EUT L 348 af 20.12.2013, s. 129-171)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 223/2014 af 11. marts 2014 om Den Europæiske Fond for Bistand til de Socialt Dårligst Stillede (EUT L 72 af 12.3.2014, s. 1-41)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 283/2014 af 11. marts 2014 om retningslinjer for transeuropæiske net inden for telekommunikationsinfrastruktur og om ophævelse af beslutning nr. 1336/97/EF, EØS-relevant tekst (EUT L 86 af 21.3.2014, s. 14-26)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 652/2014 af 15. maj 2014 om bestemmelser vedrørende forvaltning af udgifter i tilknytning til fødevarerekæden, dyresundhed og dyrevelfærd samt til plantesundhed og planteformeringsmateriale, om ændring af Rådets direktiv 98/56/EF, 2000/29/EF og 2008/90/EF, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002, (EF) nr. 882/2004 og (EF) nr. 396/2005 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 og om ophævelse af Rådets afgørelse 66/399/EØF, afgørelse 76/894/EØF og beslutning 2009/470/EF (EUT L 189 af 27.6.2014, s. 1-32)
- Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 541/2014/EU af 16. april 2014 om oprettelse af en støtteramme for overvågning og sporing i rummet (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 227–234)